

Letkeää puhaltelua näkötornin juurella

Naurunremakka ja aplodit piiskasivat Suomen Orkesterin puhaltajat puhkumaan palkeet pullollaan. Ahdinpuunvuoren taika tehosi pariinsataan kuulijaan sydänkesän vehreudessa heinäkuun kolmantena Jaalan Kimolassa.

Vasta Glenn Millerin Moonlight Serenaden tahdit houkuttelivat harmaan pilvenrökälehen leijumaan yleisön ylle ja hiljalleen retale alkoikin valuttaa kaihoisia kyyneliään. Juontajan tehtäväksi jäi kuuluttaa, että ehdottomasti yleisön pyynnöstä seuraa viimeinen kappale.

Konserttilyleisö ei herkästi hätkähtänyt, muutama sa-

teenvarjo avautui, mutta viimeinen biisi kuunneltiin loppuun asti. Todennäköisesti sen yleisön poutasäällä kinuaman ylimääräisen hiljainen sadekuuro verotti ja ap-

lodian jälkeen kuulijat poistuivat leppoisissa tunnelmissa. Pilvikin haipui omille teilleen pienen vaatimattoman ripsuttelun jälkeen.

Suomen Orkesteri otti yleisönsä letkeällä puhallinmusiikilla ja huumorilla.

"Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa ilman rahaa."

(Jes. 55:1)

**Seurat Jaalan kirkossa
Lauantaina 26.7.2008 klo 14**

Kahvitarjoilu seurakuntasalissa

TERVETULOA! Esikoislestadiolaiset ry

Korkeatasoista

Suomen Orkesteri - New York Horns in English, komeasti – kuljetti kuulijoitaan taidemusiikin (juontajan mukaan hienompaa kuin tavallinen musiikki), elokuvamusiikin, jazzin, marssimusiikin ja tangon maailmoissa. Ainakin noissa mainituissa. Sävelet soljuivat simpsakasti suloisessa suvi-illassa. Voiko puhallinmusiikista sanoa, että "simpkakasti"? Väliillä kuului toki epämääräisempi turahdus, korahdus tai törähdys, mutta diplomi-insinööreille ja arkkitehdeille se sallittakoon. Hehän keikkailivat vain kesäisin.

Sitä paitsi, kuten juontaja painotti, kyseessä oli korkeatasoinen konsertti: oltiin 45 metriä järven pinnan yläpuolella. Orkesteri tosin oli haaveillut vielä korkeatasoisemmasta konsertista, joka olisi järjestynyt, jos he olisivat soittaneet näkötornin huipulla, 15 metriä korkeam-

malla.

Huumorilla vakavaa

Näin se käy kun sen osaa. Puhallinmusiikki humoristitseironisine juontoineen ja vitsailuineen upposi kyllä jaalalaisyleisöön, jota oli tullut kauempaakin. Turhan toisena ei Ahdinpuunvuoren isäntää Timo Soimakalliotakaan ole tultu tuntemaan, joten Suomen Orkesteri oli oiva valinta tämän kesän konserttoijaksi. Jaalan nuorisoseuran kanssa yhteistyössä tarjottiin taasen elämyksiä. Karhupatsaan vartioiman näkötormin ja Brysseliin suunnatun tykin katveesta poistui jo toisen kerran ainutlaatuisesta konserttikokemuksesta mieleenpainuvassa miljöössä nauttinut yleisö. Viime vuonna haitarit, tänä vuonna puhaltimet. Mitähän ensi kesänä?